

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

Ministry of Health Jerusalem

משרד הבריאות ירושלים

Office of the Legal Advisor
Unit of Disciplinary Proceedings

לשכת היועצת המשפטית
יחידת הדין המשמעתי

ז' סיון, תשס"ז
24 מאי, 2007
סימוכין: לש/2006/20387

לכבוד

השופט (בדימוס) ורדימוס זיילר

כאן

שלום רב,

הנדון: דו"ח ועדת קובלנות בענין ד"ר [REDACTED] וד"ר [REDACTED]
רופאי שיניים, ע"י ב"כ עו"ד יוסף ברוך

1. עניינם של ד"ר [REDACTED] ורופאת שיניים מורשה [REDACTED]
[REDACTED] (להלן – הנקבלת) ושל ד"ר [REDACTED]
[REDACTED], רופא שיניים מורשה [REDACTED] (להלן – הנקבל) מגיע אלינו
בגלגול שני, וזאת לאחר שעניינם הוכרע על ידי שר הבריאות על פי המלצתה של ועדה
קודמת, וערעורם בפני בית המשפט העליון התקבל [REDACTED] ל פי הודעה מוסכמת
שקיבלה תוקף של פסק-דין ביום י"ד באב תשס"א (3 באוגוסט 2001).

2. בהודעה המוסכמת שקיבלה, כאמור, תוקף של פסק דין נקבע, בין השאר:

1" הצדדים מסכימים כי הערעור יתקבל, החלטת כב' השר תבטל והדיון בקובלנה
יוחזר לוועדה בהרכב אחר. הוסכם כי החלטת הוועדה החדשה תינתן על סמך:

- א. העדויות והראיות שהובאו ע"י הצדדים בפני הועדה הקודמת.
- ב. הפרוטוקולים של דיוני הועדה הקודמת.
- ג. טענות משפטיות של הצדדים באשר לשינוי המשפטי שחל לאחרונה בנושא
פרסומת רופאים.
- ד. טענות הצדדים לגבי אמצעי המשמעת.

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

Ministry of Health Jerusalem

משרד הבריאות ירושלים

Office of the Legal Advisor
Unit of Disciplinary Proceedings

לשכת היועצת המשפטית
יחידת הדין המשמעתי

2. הוסכם כי במסגרת ההליך בפני הוועדה החדשה לא יישמעו עדים נוספים, למעט לעניין אמצעי המשמעת".
3. בישיבת הוועדה מיום 29.1.07 קיבלה הוועדה את הפרוטוקולים של הוועדה הקודמת, שדנה בקובלנה משנת 1998, את המוצגים שהוגשו לה וכן חומר הקשור להשתלשלות העניינים מאז שנת 2001 ועד יום 29.1.07, עת התכנסה הוועדה החדשה כאמור בהסכמות הנ"ל, לראשונה.
4. ב"כ הנקבלים, עו"ד יוסף ברוך העלה בפני הוועדה את הטענות הבאות:
- א. טענת הגנה מן הצדק, דהיינו כי על הוועדה להחליט על ביטול הקובלנה בשל התנהלותו הרשלנית של משרד הבריאות בעניין, התנהלות המביאה לכך שעניינים שבוצעו לטענת הקובל בשנת 1997 באים לראשונה לבירור ענייני רק בשנת 2007, עשר שנים אחרי ביצוע המעשים המיוחסים לנקבלים ושש שנים אחרי שבית המשפט העליון קיבל את ערעור הנקבלים.
- ב. לפי סעיף 38 לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש), התשל"ט-1979, המעשים המיוחסים לנקבלים בכתב הקובלנה אינם מהווים עבירה, ולכן, מתוך הסתמכות על האמור בסעיף 5 לחוק העונשין, התשל"ז 1977, שבו נקבע כי אם נעברה עבירה ובטרם ניתן פסק-דין חלוט לגביה חל שינוי בנוגע להגדרתה או לאחריות לה, יתול על הענין החיקוק המקל עם העושה. ועל האמור בסעיף 4 לחוק הנ"ל שבו נקבע שאם בוטלה עבירה לאחר שנעברה – תתבטל האחריות הפלילית לעשייתה. לדעת ב"כ הנקבלים יש לבדוק את מעשיהם של הנקבלים על פי הנוסח הנוכחי של סעיף 38 לפקודה, ובמקרה כזה לדעתו יש לזכות את הנקבלים מאחר שלא עברו עבירה.
- ג. מדובר בזוטי דברים ומן הראוי לסיים את עינוי הדין שנעשה לנקבלים. ב"כ הנקבלים מבקש כי הוועדה תחיל על עניין זה את הוראותיו של סעיף 34 יז לחוק העונשין, התשל"ז 1977, בשינויים המתחייבים. גם זו עילה לטענתו לזיכוי מרשיו.

5. ב"כ הקובל, עו"ד ברג, טען בקשר לטענותיו של ב"כ הנקבלים כי:
- א. טענת הגנה מן הצדק אינה רלבנטית לנסיבותיו של עניינו, וזאת הן מאחר שמשרד הבריאות לא פעל נגד הנקבלים בצורה שערורייתית והן מאחר שרוב הדחיות של הדיונים אחרי שנת 2001 היו לפי בקשתו של ב"כ הנקבלים.
- ב. לדעתו, מעשיהם של הנקבלים הם עבירה על הוראות סעיף 38 (א) לפקודה, בנוסחו היום, ולכן השינוי בחקיקה אינו משנה דבר לעניין הרשעתם, מאחר שהנקבלים פרסמו פרסומים שיש בהם כדי להטעות את הציבור בכך שהם קשורים לקופת חולים לאומית.
- ג. באשר לטענת זוטי דברים סבור ב"כ הקובל כי עניין זה הוא אינו טיעון לעצם ההרשעה, במיוחד כשמדובר בהתמדה להפר את ההוראות, אלא עניין שזמנו יגיע בדיון לאמצעי המשמעת.
6. באשר לטענת ההגנה מן הצדק –
- א. בית המשפט העליון קבע כי:
- "... קבלתה של תורת ההשתק אל תוך המשפט הפלילי, באמצעות העקרון הידוע של הגנה מן הצדק... נשענת על סמכותו הטבעית של בית המשפט לבטל אישום העומד בסתירה לעקרונות של צדק והגינות משפטית. לבית המשפט במדינת ישראל שיקול דעת לעכב הליכים משאין באפשרותו להעניק לנאשם משפט הוגן ו/או משיש בניהול המשפט משום פגיעה בחוש הצדק וההגינות, כפי שבית המשפט רואה אותו. המבחן הקובע כפי שאני רואה לאמצו, הוא מבחן ההתנהגות הבלתי נסבלת של הרשות, היינו התנהגות שערורייתית, שיש בה משום רדיפה דיכוי והתעמרות בנאשם... המדובר במקרים בהם המצפון מזדעזע ותחושת הצדק האוניברסלית נפגעת, דבר שבית המשפט עומד פעור פה מולו ואין הדעת יכולה לסובלו. ברי כי טענה כגון זו תעלה ותתקבל במקרים נדירים ביותר, ואין להעלותה כדבר שבשיגרה ובעניני דיומא סתם. חשיבותה של טענת ההשתק הפלילי במקרים בהם התנהגות הרשות היתה כה מקוממת עד כי אי אפשר להרשיע אדם, כשמי שמעמידו לדין הוא שהביאו לכלל מעשה..."
- (ע"פ 2910/94, פד"י נ' (2), עמ' 221, בעמ' 370, מפי השופט ד. לויין).
- ב. ב"כ הנקבלים מבקש כי הוועדה תראה עצמה מוסמכת להחיל את ההגנה מן הצדק גם בדיוני הוועדה, ולענין זה אנו סבורים כי הוא מבקש זאת בדין.
- ג. עם זאת, עיון בטענות ב"כ הנקבלים ראינו רשלנות, ראינו טענה בדבר משך הזמן שבו נמשכת ההתדיינות בעניינו של הנקבל, אך לא מצאנו כי משרד הבריאות התנהג התנהגות שערורייתית שיש בה רדיפה, דיכוי או התעמרות בנקבל.
- ד. מטעמים אלה, אנו סבורים כי יש לדחות את טענת ההגנה מן הצדק שהועלתה בפנינו.

7. באשר לטענה בדבר השינויים בחקיקה שאירעו לפני הדיון שהתקיים לפנינו, ואשר כתוצאה מהם יש לקבוע כי הנקבלים לא עברו עבירה –

- א. מהותה של הטענה היא, בעצם, טענה "מקדמית" שלפיה גם אם היה מוכח כל מה שכתוב בכתב הקובלנה (ואיננו קובעים אם הוכח או לא הוכח בשלב זה) הרי שלא היה בכך משום עבירה על הוראות החוק הרלבנטיות – במקרה זה – סעיף 38 לפקודה.
- ב. ההנחה הכלולה בטענה האמורה היא כי בהוראותיו של סעיף 38 לפקודה חל שינוי בין המועד שבו מייחס הקובל לנקבלים ביצוע המעשים שיש בהם משום עבירה ובין המועד שבו עלינו להכריע בעניינם של הנקבלים, וכי שינויים אלה גורמים לכך שהמעשים המיוחסים לנקבלים אינם נחשבים לעבירה, וזאת בהתאם לאמור בסעיף 5 לחוק העונשין.
- ג. בהתאם לסעיף 34 כ"ג לחוק העונשין חלות הוראותיו של החלק המקדמי והחלק הכללי לחוק העונשין גם על עבירות שלא לפי חוק העונשין. לפיכך עקרונית, אנו מקבלים כי האמור בסעיף 5 לחוק העונשין חל גם על עבירות לפי הפקודה, לרבות העבירות שפורטו בסעיף 38 לפקודה.
- ד. בתיקון לפקודה משנת התש"ס הוחלף פרק ז' לפקודה (ספר החוקים 1738, מיום כ"ג באייר התש"ס (28.5.00), עמ' 186). תחילת תוקפו של השינוי ביום 28.11.00.
- ה. הנוסח הקודם של פרק ז' קבע:

28. איסור פרסום עצמו

- (א) מורשה לריפוי שיניים לא יפרסם, בעתונות או בכל דרך אחרת, שהוא עוסק בריפוי שיניים, אולם רשאי הוא לקבוע, מחוץ למרפאתו ובצורה שתיקבע, הודעה שמצויינים בה שמו, מקצועו וכשירותו בריפוי שיניים.
- (ב) שינה מורשה לריפוי שיניים את מענו, רשאי הוא לקבוע מחוץ למרפאתו הקודמת, במשך תקופה שלא תעלה על שלושה חודשים, הודעה על מען מרפאתו החדשה, כפי שייקבע, ולהודיע בכתב על מענו החדש לאנשים שכבר ביקשו את עצתו המקצועית.

39. איסור פרסום עיסוקו

בכפוף לאמור בסעיף 38 מורשה לריפוי שיניים –

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

Ministry of Health Jerusalem

משרד הבריאות ירושלים

Office of the Legal Advisor
Unit of Disciplinary Proceedings

לשכת היועצת המשפטית
יחידת הדין המשמעתי

- (1) לא יפרסם, במישרין או בעקיפין, את עיסוקו, כדי לרכוש מתרפאים או להשיג לעצמו יתרון מקצועי;
- (2) לא יזום ולא ירשה פרסומים המשבחים או מציינים את מיומנותו, ידיעותיו, שירותיו וכשירותיותו המקצועיים, או המזלזלים בשל זולתו, ולא ישלים עמם;
- (3) לא יעסוק עם יוזם פרסומים כאמור ולא יעבוד בשבילו;
- (4) לא ינהל תעמולה לעצמו כדי להשיג מתרפאים, לא יעסיק לשם כך סוכן או תועמלן, לא יעסוק עמם ולא יעבוד בשבילם.

40. איסור מתן פרסום

לא ימסור אדם לפרסום – ולא יפרסם אדם ולא יניח לפרסום בעתון או בכתב עת אחר שבשליטתו – הודעה בדבר סגולותיו, יכולתו או כשירותו של פלוני העוסק בריפוי שיניים או המתחזה כמי שיכול או מוכן לעסוק בריפוי שיניים, כדי להסב את תשומת לב הציבור לאותו פלוני או כדי להביע לו תודה על הטיפול, המסירות או המיומנות המקצועית שהראה או על כל תפקיד מקצועי שמילא.

40א'. איסור פרסום לתאגידים

הוראות סעיפים 38 עד 40 יחולו, בשינויים המחוייבים, לגבי תאגידים כאמור בסעיף 3 א' המחזיקים או המנהלים מרפאת שיניים.

41. פרסום מותר

פרסום מאמרים או עבודות שטיבם מדעי או מקצועי, בכתבי עת מדעיים או מקצועיים בלבד, לא יהיה עבירה לפי סעיפים 38 עד 40."

ו. הנוסח הנוכחי (שלאחר התיקון) של פרק ז' לפקודה הוא כדלקמן:

"38. סייגים לפרסומת

(א) מורשה לריפוי שיניים או תאגיד כאמור בסעיף 3 א' לא יעשה, במישרין או בעקיפין, פרסומת לעיסוקו שיש בה כדי להטעות או שיש בה משום פגיעה בכבוד המקצוע או שהיא בניגוד לתקנות שהותקנו לפי סעיף קטן (ג).

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

Ministry of Health Jerusalem

משרד הבריאות ירושלים

Office of the Legal Advisor
Unit of Disciplinary Proceedings

לשכת היועצת המשפטית
יחידת הדין המשמעתי

(ב) שר הבריאות, בהתייעצות עם ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל
ובאישור ועדת החוקה חוק משפט של הכנסת, רשאי לקבוע סוגים,
צורות, ודרכים של פרסומת –

(1) שיש בהם כדי להטעות;

(2) שיש בהם משום פגיעה בכבוד המקצוע.

(ג) שר הבריאות, בהתייעצות עם ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל
ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע איסורים על
סוגים, צורות ודרכים של פרסומת שיש בהם משום פגיעה בציבור.

(ד) לא יעשה אדם פרסומת לעיסוק ברפואת שיניים, לעיסוקו של מורשה
לריפוי שיניים או לעיסוקו של תאגיד כאמור בסעיף 3 א', אשר אילו
נעשתה בידי מורשה לריפוי שיניים או בידי תאגיד כאמור בסעיף 3 א'
היתה אסורה לפי הוראות סעיף קטן (א).

(ה) מורשה לריפוי שיניים או נושא משרה בתאגיד כאמור בסעיף 3 א', שאדם
אחר עוסק בפרסום עיסוקו של המורשה או של התאגיד, חייב לעשות כל
שאפשר כדי למנוע מאותו אדם לפעול בניגוד להוראות סעיף קטן (ד);
המפר הוראה זו, דינו – מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61 (א) (1) לחוק
העונשין, התשל"ז – 1977; לענין סעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל
בתאגיד או בעל תפקיד אחר בתאגיד האחראי מטעם התאגיד על
פרסומת.

(ו) הפר אדם את הוראות סעיף קטן (ד), לענין מורשה לריפוי שיניים מסוים
או תאגיד מסוים, חזקה היא כי אותו מורשה או נושא משרה בתאגיד,
הפר את חובתו לפי סעיף קטן (ה), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שאפשר
כדי למלא את חובתו.

39. שמירת דינים

"הוראות לפי סעיף 38 באות להוסיף על הוראות כל דין".

ז. השוואת הנוסח הישן של פרק ז' לפקודה עם הנוסח החדש שלאחר התיקון, מלמדת
על שינוי מהותי בגישה לפרסומת לעניין עיסוקו של מורשה לריפוי שיניים. כאמור
בדברי ההסבר להצעת חוק הסדרת פרסומת של בעלי מקצוע (תיקוני חקיקה),
התשנ"ח 1998 (הצעות חוק 2725, מיום ח' בתמוז התשנ"ח (29.6.1998), עמ' 405,
בעמ' 406):

"... לשם השגת האיזון הראוי בין הערכים המתחרים בתחום זה, מוצע
בהצעת חוק זו לצמצם את ראייתו הגורף של עשיית פרסומת ולהמירו

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

Ministry of Health Jerusalem

משרד הבריאות ירושלים

Office of the Legal Advisor
Unit of Disciplinary Proceedings

לשכת היועצת המשפטית
יחידת הדין המשמעתי

באיסור פרסומת שיש בה כדי להטעות וכן לאסור פרסומת שיש בה משום פגיעה בכבוד המקצוע. עוד מוצע לקבוע שהשר הממונה על ביצועו של כל אחד מהחוקים שמוצע לתקנם, יוסמך לקבוע בתקנות סוגים, צורות ודרכים של פרסומת שיש בהם כדי להטעות או שיש בהם משום פגיעה בכבוד המקצוע. מוצע שהשר הממונה כאמור יוסמך לקבוע בתקנות ואיסורים של סוגים, צורות ודרכים של פרסומת, שיש בהם משום פגיעה בציבור ומשיתקין תקנות אלה יחול על בעל המקצוע גם איסור לעשות פרסומת בניגוד לתקנות אלה....".

ח. עד כה טרם התקין שר הבריאות תקנות לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג) לסעיף 38 לפקודה, ולמעשה יש לפנינו את נוסחו של סעיף 38 (א) לפקודה בלבד, ועלינו לפרשו ולבדוק את ההתנהגות המיוחסת לנקבלים לאור הפירוש שניתן לו.

ט. האם ניתן לראות בהתנהגות המיוחסת לנקבלים משום פרסומת שיש בה כדי להטעות? האם יש לראות בה פרסומת שיש בה כדי לפגוע בכבוד המקצוע? בהעדר תקנות לעניין זה, נראה לנו כי מלאכה זו אינה קלה. ניתן להכניס למונח פרסומים רבים שאולי המחוקק לא התכוון להם. לפיכך, עלינו להיות זהירים בקובענו כי פרסומת מסוג זה או אחר יש בה כדי להטעות, אף על פי שיתכן שבסופו של דבר יותקנו על ידי שר הבריאות תקנות שלא יכללו אותה.

י. בחוק הסדרת פרסומת של בעלי מקצוע (תיקוני חקיקה), התש"ס 2000, תוקנו מספר חוקים – פקודת המיילדות, חוק לשכת עורכי הדין, חוק הנוטריונים, פקודת הרופאים, חוק הפסיכולוגים, חוק הרופאים הווטרינריים, חוק העיסוק באופטומטריה והפקודה. בכל אחד מהתיקונים הוסמך השר הממונה על החיקוק להתקין תקנות שיקבעו מהי פרסומת שיש בה כדי להטעות ומה היא פרסומת שיש בה משום פגיעה בכבוד המקצוע. ההוראה בחוק לשכת עורכי הדין מנוסחת בדרך שונה מן התיקונים לחוקים האחרים, ולכן נראה לנו כי אין להיעזר בכללים שהותקנו בנושא על ידי לשכת עורכי הדין הוא הדין לעניין הנוטריונים.

יא. שר הבריאות התקין תקנות לפי חוק הרופאים הווטרינריים - תקנות הרופאים הווטרינריים (פרסומת אסורה), התשס"ב - 2002. בתקנות אלה מוגדרות פרסומות שונות ככאלה שיש בהן להטעות או שיש בהן כדי לפגוע בכבוד המקצוע. אלה התקנות היחידות שהתקין עד כה שר הבריאות בעקבות התיקונים לחוק. ייתכן שניתן ללמוד מתקנות אלה בדרך של היקש, בשינויים המחוייבים, גם לעניין הפקודה.

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

Ministry of Health Jerusalem

משרד הבריאות ירושלים

Office of the Legal Advisor
Unit of Disciplinary Proceedings

לשכת היועצת המשפטית
יחידת הדין המשמעתי

יב. לפי המקורות שפורטו לעיל, נראה לנו כי –

1. בסעיף 3 לכתב הקובלנה נטען כי בתחילת 1997 הופיעה פרסומת בגליון של מדריך שירותים של קופת חולים במרחב שרון שומרון 1997. לדעתנו אין בפרסום זה משום עבירה על הוראות סעיף 38 לפקודה.
2. בסעיף 4 לכתב הקובלנה נטען כי הנקבלים המשיכו לפנות ללקוחות באמצעות הטלפון ועל ידי הפצת דפי פרסום ברחוב. לדעתנו, התנהגות כזאת של הנקבלים יש בה משום התנהגות שיש בה כדי לפגוע בכבוד המקצוע, וזאת הן לעניין הפניה הטלפונית ללקוחות פוטנציאליים (להבדיל מלקוחות שכבר קיבלו טיפול אצלם) והן לעניין הפצת דפי פרסום ברחוב.
3. בסעיף 6 לכתב הקובלנה נטען כי הנקבלים חילקו דפי פרסום בכניסה לקופת חולים לאומית. בכך פעלו בדרך שיש בה, לדעתנו, כדי לפגוע בכבוד המקצוע, אם אמנם הוכחו הדברים.
4. בסעיף 7 לכתב הקובלנה נטען כי ביום 29.11.98 ראה ד"ר יעקובוביץ בחורה מחלקת עלונים בכניסה למרפאת קופת חולים לאומית (מחוץ למרפאה) ברחוב סמולנסקי בנתניה. גם התנהגות כזאת יש בה לדעתנו משום התנהגות שיש בה כדי לפגוע בכבוד המקצוע.
- ג. לסיכום, נראה לנו שאם אמנם הוכיח הקובל את האמור בסעיפים 4, 6 או 7 לכתב קובלנה יהיה מקום להרשיע את הנקבלים בביצוע עבירה על סעיף 45 (1) לפקודה וכן גם על סעיף 45 (4) לפקודה בנוסח הנוכחי.
- ד. לפיכך, אנו מחליטים בשלב זה לזכות את הנקבלים מן האמור בסעיף 3 בכתב הקובלנה. עם זאת, לעניין הקובלנה בכללותה אנו דוחים את טענת ב"כ הנקבלים כאילו עצם השינוי בחקיקה אמור להביא לזיכויים של הנקבלים מכל האמור בכתב הקובלנה.

טו. באשר לטענה בדבר זוטי דברים –

- א. כפי שכבר כתבנו בסעיף 7 (ג) דלעיל חלה ההוראה הקבועה בסעיף 34 י"ז בין ההוראות החלות גם בעבירות על הפקודה.
- ב. האם מדובר בעניינינו בזוטי דברים, דהיינו: האם ניתן לומר כי אנו סבורים כי לאור טיבם של המעשים המיוחסים לנקבלים, נסיבותיהם, תוצאותיהם והאינטרס הציבורי מדובר במעשים קלי ערך?
- ג. דעתנו היא כי אילו היה מדובר באירוע חד פעמי שקרה בתום-לב, ניתן היה לדון בשאלה אם פרסומת בטלפון או בחלוקת עלוני פרסומת ברחוב הם אמנם עניינים קלי ערך וייתכן שהיינו סבורים כי יש מקום לקבל את טענת

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

Ministry of Health Jerusalem

משרד הבריאות ירושלים

Office of the Legal Advisor
Unit of Disciplinary Proceedings

לשכת היועצת המשפטית
יחידת הדין המשמעתי

ב"כ הנקבלים. אולם מאחר שבענייננו מדובר על התנהגות שאיננה חד-פעמית שנמשכה גם אחרי שניתנה לנקבלים התראה על ידי רופאת השיניים המחוזית, נראה לנו שאין מדובר בזוטי דברים.
ד. לפיכך אנו דוחים את טענת ב"כ הנקבלים בענין טענת זוטי דברים.

9. האם הוכיח ב"כ הקובל את הנטען בכתב הקובלנה (סעיפים 4, 6 ו-7)?
לכך נפנה עתה.

10. באשר לסעיף 4 בכתב הקובלנה –

א. מדובר על כך שאחרי יום 2.4.97 פנו הנקבלים ללקוחות פוטנציאליים ולהפיץ דפי פרסום ברחוב.

ב. מעדותה של ד"ר תרצה רמון וממסמכים ת/1 ו-ת/8 עולה כי אמנם הוכח כי למרות התחייבות הנקבלים הם המשיכו לפרסם בטלמרקטינג ובאמצעות אנשים שחילקו דפי פרסום ברחוב ובכניסה לקופת חולים לאומית.

ג. לפיכך, נראה לנו כי האמור בסעיף 4 לכתב הקובלנה לעניין שני הנקבלים – הוכח.

11. באשר לסעיף 6 בכתב הקובלנה –

א. הוכח לנו כי הנקבלים חילקו דפי פרסום בכניסה לקופת חולים לאומית בנתניה.
ב. לפיכך, כאמור בסעיף י"ב דלעיל, נראה לנו כי בכך נהגו בדרך שיש בה כדי לפגוע בכבוד המקצוע.

12. באשר לאמור בסעיף 7 לכתב הקובלנה

א. העובדות המפורטות בסעיף זה הוכחו בעדותו של ד"ר יעקובוביץ.
ב. לפיכך, נראה לנו כי התנהגות זו של הנקבלים (שכירת אשה להפצת עלוני פרסום שלהם בכניסה למרפאת קופת חולים לאומית בנתניה) אינה עולה בקנה אחד עם ההתנהגות שניתן לצפות מרופא שיניים מורשה.

13. לאור כל האמור לעיל אנו סבורים כי ב"כ הקובל הוכיח בפנינו כי הנקבלים נהגו בדרך שאינה הולמת מורשים לריפוי שיניים כאמור בסעיף 45 (1) לפקודה בכל הנוגע לאמור בסעיפים 4, 6 ו-7 לכתב הקובלנה, ונהגו בניגוד לאמור בסעיף 45 (4) לפקודה בכך שהתמידו להפר את הוראות הפקודה כמפורט בסעיפים 6 ו-7 לכתב הקובלנה.

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

Ministry of Health Jerusalem

משרד הבריאות ירושלים

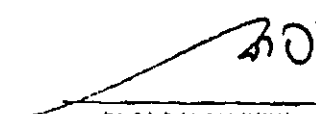
Office of the Legal Advisor
Unit of Disciplinary Proceedings

לשכת היועצת המשפטית
יחידת הדין המשמעתי

14. לפיכך, הגענו למסקנה כי יש לזכות את הנקבלים מן העבירות המיוחסות להם בכתב הקובלנה בכל הנוגע לעובדות המפורטות בסעיף 3 לכתב הקובלנה, ולהרשיעם בחפרת הוראותיהם של סעיפים 45 (1) ו-45 (4) לפקודה בכל הנוגע לעובדות שפורטו בסעיפים 4, 6 ו-7 לכתב הקובלנה.

15. מזכירות הוועדה תקבע מועד נוסף לדיון באמצעי המשמעת.

ניתן ביום _____

עו"ד אמרים יפהר
חבר

ד"ר אבנר זך
חבר

ד"ר הלנה גטפוב
יו"ר

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

Ministry of Health Jerusalem
Office of the Legal Advisor
Unit of Disciplinary Proceedings

משרד הבריאות ירושלים

לשכת היועצת המשפטית
יחידת הדין המשמעתי

גי' חשון, תשס"ח
15 אוקטובר, 2007
סימוכין: לש/2006/20795

לכבוד

כב' הנשיא (בדימוס) של ביהמ"ש המחוזי בירושלים

פסק-דין

בעניין: [REDACTED] ע"י ב"כ עו"ד יוסף ברוך

1. ביום 29.5.07 החלטנו להרשיע את [REDACTED] (להלן – הנקבלים) בהפרת הוראותיהם של סעיפים 45 (1) ו-45 (4) לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש), התשל"ט – 1979, בכך שלמרות אזהרות שקיבלו ממשרד הבריאות פרסמו את עסקם בדרך שאינה חולמת רופא שיניים מורשה, ובכך שהתמידו להפר את הוראות הפקודה. נוסח החלטתנו מצורף לפסק-דין זה, כנספח, ומהווה חלק בלתי נפרד הימנו.
2. ב"כ הקובל, עו"ד שר-לב, הודיעה לנו כי לנקבל יש התלייה לתקופה של שנה משנת 1994, וכי לעניין הנקבלת אין לו ראיות לענין אמצעי המשמעת. ההוצאה בשנת 1994 היתנה עקב הרשעתו של הנקבל בעבירה פלילית (זיוף).
3. ב"כ הנקבלים הודיע כי אין לו ראיות לענין אמצעי המשמעת.
4. ב"כ הקובל, בסיכומיה לענין אמצעי המשמעת, ביקשה כי נמליץ על אמצעי המשמעת של נזיפה, וזאת הן מאחר שעניין זה מתמשך כבר שנים רבות, הן מאחר שיש בעצם ההחלטה שבנספח משום הבהרת הדין, ומשום הטלת דופי בנקבלים.
5. ב"כ הנקבלים ביקש כי נסתפק בעניינם בהתראה וזאת עקב דבריה של ב"כ הקובל.
6. הנקבל הביע התנצלותו בפני הוועדה על כך שזלזל בהוראות שקיבל מאחר שסבר כי מעשיו הם בגדר המותר.
7. לאחר התלבטות והחלטנו כי בנסיבותיו של עניין זה יש מקום לאמץ את עמדתה של ב"כ הקובל לענין שני הנקבלים, אף כי לנקבל יש עבר משמעתי משנת 1994, וזאת בהתחשב בכך שמדובר בנסיבות שבהן שונה החוק, וטרם פורסמו תקנות לענין סעיף 38 בנוסחו החדש משנת תש"ס למרות שחלפו מאז קבלתו שבע שנים, ובנוסף לכך עקב התמשכות ההליכים והחלטתנו היום בעניינים שאירעו בשנת 1997. אנו רואים בעצם ההחלטה שבנספח משום הבהרת הדין לכל מי שעוסק ברפואת שיניים, ולכן איננו רואים צורך במקרה זה באמצעי משמעת כבד יותר.
8. לאור כל האמור לעיל, אנו ממליצים לנקוט כלפי הנקבלים באמצעי משמעת של נזיפה.

עו"ד אפרים יפהר
חבר

ד"ר אבנר זך
חבר

ד"ר לנה נטפוב
יו"ר

כתובת: רח' פייר קניג 33 תלפיות ירושלים טל. 02-6733750/60/61 פקס: 02-6733652
ADDRESS: 33 PIERRE KOENIG ST. TALMOT JERUSALEM TEL. 02-6733750/60/61 FAX: 02-6733652
כתובת למשלוח דואר: רח' בן טבאי 2 ירושלים 93591 ת.ד. 1176 מיקוד 91010
POSTAL ADDRESS: 2 BEN TABAI ST. JERUSALEM 93591 P.O.B. 1176 POSTAL CODE 91010